

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2021. július 15.*

„Előzetes döntéshozatal – Polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – Joghatóság és a határozatok végrehajtása a polgári és kereskedelmi ügyekben – 1215/2012/EU rendelet – A 7. cikk 2. pontja – Joghatóság jogellenes károkozással, jogellenes károkozással egy tekintet alá eső cselekménnyel vagy ilyen cselekményből fakadó igénnyel kapcsolatos ügyekben – A kár bekövetkezésének helye – Az EUMSZ 101. cikkel és az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás 53. cikkével ellentétesnek nyilvánított kartell – Joghatóság és illetékesség meghatározása – Illetékességeknek egy szakosított bíróság javára történő koncentrációja”

A C-30/20. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Juzgado de lo Mercantil nº 2 de Madrid (madridi 2. sz. kereskedelmi bíróság, Spanyolország) a Bírósághoz 2020. január 22-én érkezett, 2019. december 23-i határozatával terjesztett elő

az **RH**

és

az **AB Volvo**,

a **Volvo Group Trucks Central Europe GmbH**,

a **Volvo Lastvagnar AB**,

a **Volvo Group España SA**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: J.-C. Bonichot tanácselnök, L. Bay Larsen, C. Toader, M. Safjan (előadó) és N. Jääskinen bírák,

főtanácsnok: J. Richard de la Tour,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

* Az eljárás nyelve: spanyol.

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- az AB Volvo, a Volvo Group Trucks Central Europe GmbH, a Volvo Lastvagnar AB és a Volvo Group España SA képviselőjében R. Murillo Tapia és N. Gómez Bernardo abogados,
- a spanyol kormány képviselőjében S. Centeno Huerta és J. Rodríguez de la Rúa Puig, meghatalmazotti minőségben,
- a francia kormány képviselőjében A.-L. Desjonquères, N. Vincent és A. Daniel, meghatalmazotti minőségben,
- a holland kormány képviselőjében M. Bulterman és J. Langer, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében M. Heller és C. Urraca Caviedes, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2021. április 22-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2012. L 351., 1. o.) 7. cikke 2. pontjának értelmezésére irányul.
- 2 E kérelmet az RH és az AB Volvo, a Group Trucks Central Europe GmbH, a Volvo Lastvagnar AB és a Volvo Group España SA között az alapeljárásban alperes társaságoknak az Európai Bizottság által az EUMSZ 101. cikk és az Európai Gazdasági Térségről szóló 1992. május 2-i megállapodás (HL 1994. L 1., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 52. kötet, 3. o.; a továbbiakban: EGT-megállapodás) 53. cikke alapján szankcionált versenyellenes magatartása miatt az RH által elszenvedett károk megtérítése tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

- 3 Az 1215/2012 rendelet (15), (16) és (34) preambulumbekzdésének szövege a következő:
„(15) A joghatósági szabályoknak nagymértékben kiszámíthatóknak kell lenniük, és azt az elvet kell követniük, hogy a joghatóságot általában az alperes lakóhelye alapozza meg. A joghatóságnak ezen az alapon mindenkor megállapíthatónak kell lennie, kivéve egyes pontosan meghatározott eseteket, amelyekben a jogvita tárgya vagy a felek szerződéses szabadsága eltérő kapcsolóelvet kíván meg. A jogi személyek székhelyét a közös szabályok átláthatóságának fokozása és a joghatósági okok összeütközése elkerülése végett önállóan kell meghatározni.

(16) Az alperes lakóhelyén vagy székhelyén kívül a bíróság és a per közötti szoros kapcsolaton alapuló vagylagos joghatósági okokat is meg kell állapítani az igazságszolgáltatás megbízható működésének előmozdítása érdekében. A szoros kapcsolat megléte jogbiztonságot nyújt és elkerüli azt, hogy az alperes ellen egy olyan tagállam bíróságán indíthassanak eljárást, amelyre észszerűen nem számíthatott. Ez különösen fontos a magánélet és a személyiségi jogok – többek között a jó hírnév – megsértéséből eredő szerződésen kívüli kötelmi viszonyokkal kapcsolatos jogviták tekintetében.

[...]

(34) Biztosítani kell a [polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról és a határozatok végrehajtásáról szóló, 1968. szeptember 27-i] egyezmény [(HL 1972. L 299., 32. o.)], [a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i] 44/2001/[EK tanácsi rendelet (HL 2001. L 12., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 4. kötet, 42. o.; helyesbítések: HL 2006. L 242., 6. o., HL 2011. L 124., 47. o.)] és e rendelet közötti folytonosságot, ennek érdekében átmeneti rendelkezéseket kell megállapítani. Ugyanez a folytonossági követelmény vonatkozik az 1968. évi [...] [ezen] egyezménynek és a helyébe lépő rendeleteknek az Európai Unió Bírósága általi értelmezésére is.”

4 Az 1215/2012 rendelet „Joghatóság” című II. fejezete tartalmazza többek között az „Általános rendelkezések” című 1. szakaszt és a „Különös joghatóság” című 2. szakaszt. E rendelet ezen 1. szakaszában található 4. cikkének (1) bekezdése így rendelkezik:

„E rendelet rendelkezéseire is figyelemmel valamely tagállamban lakóhellyel rendelkező személy, állampolgárságára való tekintet nélkül, az adott tagállam bíróságai előtt perelhető.”

5 Ugyanezen rendelet 5. cikkének (1) bekezdése, amely szintén az említett 1. szakaszban szerepel, a következőket írja elő:

„Valamely tagállamban lakóhellyel rendelkező személy más tagállam bíróságai előtt kizárólag e fejezet 2–7. szakaszában megállapított rendelkezések alapján perelhető.”

6 Az 1215/2012 rendelet II. fejezetének 2. szakaszában szereplő 7. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Valamely tagállamban lakóhellyel rendelkező személy más tagállamban az alábbiak szerint perelhető:

1. a) ha az eljárás tárgya egy szerződés, akkor a vitatott kötelezettség teljesítésének helye szerinti bíróság előtt;

[...]

2. jogellenes károkozással, jogellenes károkozással egy tekintet alá eső cselekménnyel vagy ilyen cselekményből fakadó igénnyel kapcsolatos ügyekben annak a helynek a bírósága előtt, ahol a káresemény bekövetkezett vagy bekövetkezhet;

[...]”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 7 Az RH Córdobában (Spanyolország) székhellyel rendelkező vállalkozás, ahol 2004 és 2009 között öt tehergépjárművet vásárolt a Volvo Group España egyik márkakereskedőjétől. E tehergépjárművek közül az elsőt az RH eredetileg lízingelte, mielőtt 2008-ban megvásárolta volna.
- 8 A Bizottság 2016. július 19-én elfogadta az [EUMSZ] 101. cikk és az EGT-megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (AT.39824 – Tehergépjárművek ügy) hozott határozatot (C(2016) 4673 final) (HL 2017. C 108., 6. o., a továbbiakban: 2016. július 19-i határozat).
- 9 E határozatban a Bizottság megállapította, hogy 15 nemzetközi tehergépjármű-gyártó, köztük a Volvo, a Volvo Group Trucks Central Europe és a Volvo Lastvagnar kartellben vett részt két termékkategória, nevezetesen a 6 és 16 tonna közötti tömegű tehergépjárművek és a 16 tonnánál nehezebb tehergépjárművek tekintetében, merev és vontató tehergépjárműként egyaránt.
- 10 A Bizottság megállapította, hogy az EUMSZ 101. cikk megsértése az Európai Gazdasági Térség egészére kiterjedt, és 1997. január 17-től 2011. január 18-ig tartott. Következésképpen a Bizottság bírságot szabott ki valamennyi részt vevő jogalanyra, kivéve egy jogalanyt, amely engedékenységi eljárás nyomán teljes mentességet élvezett.
- 11 Az RH kártérítési keresetet indított a Volvo (Göteborg, Svédország), a Volvo Group Trucks Central Europe (Ismaning, Németország), a Volvo Lastvagnar (Göteborg) és a Volvo Group España (Madrid, Spanyolország) ellen, amelynek alátámasztására azt állítja, hogy kárt szenvedett el, mivel a fent említett öt gépjárművet a Bizottság által szankcionált, összehangolt magatartások okozta többletköltség megfizetése révén szerezte meg.
- 12 Bár az RH Córdobában vásárolta meg a gépjárműveket, és ebben a városban rendelkezik székhellyel, keresetét a Juzgado de lo Mercantil nº 2 de Madrid (madridi 2. sz. kereskedelmi bíróság, Spanyolország) előtt indította. A kérdést előterjesztő bíróság pontosítja, hogy az alapeljárás alperesei nem kérdőjelezték meg illetékességét, így a nemzeti jog alapján őket úgy kell tekinteni, mint akik hallgatólagosan elismerték e bíróság illetékességét.
- 13 Az említett alperesek ugyanakkor joghatósági kifogást terjesztettek elő, mivel úgy vélték, hogy az 1215/2012 rendelet 7. cikkének 2. pontjában említett „hely[...]”, ahol a káresemény bekövetkezett vagy bekövetkezhet” a kárt okozó esemény helye, a jelen esetben a tehergépjárművekre vonatkozó kartell megkötésének helye, nem pedig az alapeljárás felperesének székhelye. Mivel a kartellt az Európai Unió más tagállamaiban kötötték meg, ugyanezen alperesek úgy vélik, hogy a spanyol bíróság nem rendelkezik joghatósággal.
- 14 A kérdést előterjesztő bíróság szerint komoly kétségek merülnek fel az 1215/2012 rendelet 7. cikke 2. pontja értelmezésének módját illetően.
- 15 E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság rámutat arra, hogy a 2015. május 21-i CDC Hydrogen Peroxide ítélet szerint (C-352/13, EU:C:2015:335, 56. pont) amennyiben a különböző tagállamokban székhellyel rendelkező alperesekkel szemben az EUMSZ 101. cikknek és az EGT-megállapodás 53. cikkének a Bizottság által megállapított egységes és folyamatos, általuk több tagállamban, különböző időpontokban és helyszíneken megvalósított megsértése miatt indítanak kártérítési keresetet, úgy a káresemény minden egyes állítólagos károsult tekintetében külön-külön valósult meg, és közülük mindegyik dönthet úgy, hogy keresetét vagy a szóban forgó

kartell végleges létrejöttének helye, illetve – adott esetben – az állítólagos kárt okozó, egyetlen eseményként meghatározható konkrét megállapodás megkötésének helye vagy a saját székhelye szerinti bíróság előtt indítja meg.

- 16 Az alapeljárás alperesei tehát – figyelemmel arra a helyre, ahol az RH székhelye található – Spanyolország területén perelhetők.
- 17 Később, már kifejezetten arra a tehergépjármű-kartellre hivatkozással, amelyet a Bizottság 2016. július 19-i határozatában szankcionált, a kérdést előterjesztő bíróság rámutat arra is, hogy a Bíróság a 2019. július 29-i Tibor-Trans ítéletben (C-451/18, EU:C:2019:635, 33. pont) úgy határozott, hogy amennyiben a versenyellenes magatartással érintett piac abban a tagállamban található, amelynek területén a hivatkozott kár állítólag bekövetkezett, úgy kell tekinteni, hogy az 1215/2012 rendelet 7. cikke 2. pontjának alkalmazásában a kár bekövetkezésének helye ebben a tagállamban található.
- 18 A kérdést előterjesztő bíróság részéről ugyanakkor felmerül a kérdés, hogy a jelen ítélet előző pontjában kifejtett ítélkezési gyakorlat azon tagállam bíróságainak joghatóságára utal, amelyben a kár bekövetkezett, vagy közvetlenül meghatározza az e tagállamon belüli illetékességet is. Másként fogalmazva, meg kell határozni, hogy az 1215/2012 rendelet 7. cikkének 2. pontja szigorú joghatósági szabálynak minősül-e, vagy kettős, illetve vegyes jellegű szabályról van szó, amely belső területi illetékességi szabályként is működik.
- 19 A kérdést előterjesztő bíróság szerint a nemzeti ítélkezési gyakorlat és az uniós ítélkezési gyakorlat nem teszi lehetővé e kétség elosztatását.
- 20 E körülmények között a Juzgado de lo Mercantil nº 2 de Madrid (madridi 2. sz. kereskedelmi bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Úgy kell-e értelmezni az 1215/2012 rendelet 7. cikkének 2. pontját, amely megállapítja, hogy a valamely tagállamban lakóhellyel rendelkező személy más tagállamban az alábbiak szerint perelhető: » [...] jogellenes károkozással, jogellenes károkozással egy tekintet alá eső cselekménnyel vagy ilyen cselekményből fakadó igényvel kapcsolatos ügyekben annak a helynek a bírósága előtt, ahol a káresemény bekövetkezett vagy bekövetkezhet«, hogy az az említett hely szerinti tagállam bíróságainak csak a joghatóságát állapítja meg, oly módon, hogy ezen államon belül a területileg illetékes nemzeti bíróság meghatározásához a belső eljárási szabályokra utal, vagy olyan vegyes jellegű szabályként kell-e értelmezni, amely ennél fogva közvetlenül meghatározza mind a joghatóságot, mind a nemzeti területi illetékességet, anélkül hogy a belső szabályozásra hivatkozni kellene?»

Az elfogadhatóságról

- 21 Az alperesek a kérelem elfogadhatatlanságának megállapítását kérték azzal az indokkal, hogy a kérdést előterjesztő bíróság által feltett kérdésre adandó válasz egyértelmű.
- 22 Mindazonáltal emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a nemzeti bíróság által saját felelősségére meghatározott jogszabályi és ténybeli háttér alapján – amelynek helytállóságát a Bíróság nem vizsgálhatja – az uniós jog értelmezésére vonatkozóan előterjesztett kérdések releváns voltát vélelmezni kell. A nemzeti bíróság által előterjesztett

- előzetes döntéshozatal iránti kérelem Bíróság általi elutasítása csak abban az esetben lehetséges, amennyiben nyilvánvaló, hogy az uniós jog nemzeti bíróság által kért értelmezése nem mutat összefüggést az alapeljárás tényállásával vagy tárgyával, illetve ha a probléma hipotetikus jellegű, vagy a Bíróság nem rendelkezik azon ténybeli és jogi elemekkel, amelyek ahhoz szükségesek, hogy az előterjesztett kérdésekre hasznos választ tudjon adni (2020. július 9-i Verein für Konsumenteninformation ítélet, C-343/19, EU:C:2020:534, 19. pont).
- 23 Egyébiránt ahhoz, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadható legyen, tartalmaznia kell az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések szövegén kívül azokat az információkat, amelyeket a Bíróság eljárási szabályzata 94. cikkének a)–c) pontja megkövetel, vagyis lényegében az alapeljárás ténybeli és jogszabályi hátterét, továbbá minimális magyarázatot a nemzeti bíróság által értelmezni kért uniós jogi rendelkezések kiválasztásának okaira, valamint az e rendelkezések és az elé terjesztett ügyben alkalmazandó nemzeti szabályozás között e bíróság által megállapított kapcsolatra (2021. március 16-i DS [Pataápolás] végzés, C-557/20, nem tették közzé, EU:C:2021:204, 21. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 24 Így az a körülmény – még ha bizonyítást is nyer –, hogy a kérdést előterjesztő bíróság kérdésre egyértelmű válasz adható, semmi esetre sem befolyásolhatja az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatóságát.
- 25 A jelen ügyben a kérdést előterjesztő bíróság pontosan kifejtette azt az okot, amely miatt az alapeljárás ténybeli és jogi háttere alapján, valamint a Bíróság és a Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság, Spanyolország) ítélkezési gyakorlatára tekintettel fontos, hogy a Bíróság pontosítsa az 1215/2012 rendelet 7. cikke 2. pontjának hatályát.
- 26 Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdést tehát elfogadhatónak kell nyilvánítani.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 27 Kérdésével az előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy az 1215/2012 rendelet 7. cikkének 2. pontját úgy kell-e értelmezni, hogy a termékek árazására és az áremelésekre vonatkozó összehangolt megállapodásokkal érintett piacon a kár bekövetkezésének helye alapján az EUMSZ 101. cikkel ellentétes megállapodások által okozott károk megtérítése iránti kereset elbírálására vagy az a bíróság rendelkezik joghatósággal és illetékességgel, amelynek illetékességi területén a vállalkozás, amely állítása szerint kárt szenvedett, az említett megállapodásokkal érintett termékeket megvásárolta, vagy az e vállalkozás által több helyen megvalósított vásárlások esetén az a bíróság, amelynek illetékességi területén e vállalkozás székhelye található.
- 28 Előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy mivel az 1215/2012 rendelet hatályon kívül helyezi a 44/2001 rendeletet, és annak helyébe lép, amely pedig a polgári és kereskedelmi ügyekben az új tagállamoknak az alábbi egyezményhez való csatlakozásáról szóló későbbi egyezményekkel módosított, a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 1968. szeptember 27-i egyezmény helyébe lépett, a Bíróság által az utóbbi jogi aktusok rendelkezései tekintetében adott értelmezés az 1215/2012 rendeletre vonatkozóan is érvényes, mivel ezek a rendelkezések „egyenértékűnek” tekinthetők (lásd: 2019. július 29-i Tibor-Trans ítélet, C-451/18, EU:C:2019:635, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 29 Ez a helyzet egyrészt a 44/2001 rendelet 5. cikkének 3. pontja, másrészt pedig az 1215/2012 rendelet 7. cikkének 2. pontja esetében, amelyek tekintetében a Bíróság több alkalommal kimondta, hogy e rendelkezések értelmében a „hely, ahol a káresemény bekövetkezett” fogalma magában foglalja egyrészt azt a helyet, ahol a kár bekövetkezett, másrészt azt a helyet, ahol az e kárt okozó esemény bekövetkezett, ezért a felperes választásától függően az alperes perelhető mind az egyik, mind a másik hely szerinti bíróság előtt (lásd ebben az értelemben: 2019. július 29-i Tibor-Trans ítélet, C-451/18, EU:C:2019:635, 25. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 30 Határozatából kitűnik, hogy a jelen ügyben a kérdést előterjesztő bíróság a kár bekövetkezésének helyét kívánja meghatározni.
- 31 A 2016. július 19-i határozatból az következik, hogy az állítólagos kárt okozó, az EUMSZ 101. cikkbe ütköző, megállapított jogsértés az EGT egész piacára kiterjedt, tehát a verseny torzulását eredményezte e piacon. E körülmények között úgy kell tekinteni, hogy az 1215/2012 rendelet 7. cikke 2. pontjának alkalmazásában a kár bekövetkezésének helye ezen a piacon található, amelynek Spanyolország is részét képezi (lásd analógia útján: 2019. július 29-i Tibor-Trans ítélet, C-451/18, EU:C:2019:635, 32. és 33. pont).
- 32 A kár bekövetkezése helyének e meghatározása többek között összhangban van a szerződésen kívüli kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló, 2007. július 11-i 864/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet („Róma II”) (HL 2007. L 199., 40. o.) (7) preambulumbekzdésében szereplő, koherenciára vonatkozó követelményekkel, mivel e rendelet 6. cikke (3) bekezdésének a) pontja szerint a versenykorlátozó magatartással összefüggő kár megtérítése iránti keresetekre azon ország joga alkalmazandó, amelynek piaca érintett vagy érintve lehet (2019. július 29-i Tibor-Trans ítélet, C-451/18, EU:C:2019:635, 35. pont).
- 33 Ami azt a kérdést illeti, hogy az így azonosított tagállamon belül melyik bíróság illetékes, magából az 1215/2012 rendelet 7. cikke 2. pontjának szövegéből kitűnik, hogy e rendelkezés közvetlenül és azonnal mind a joghatóságot, mind pedig az illetékességet annak a bíróságnak biztosítja, ahol a kár bekövetkezett. Amint arra a főtanácsnok indítványának 46. pontjában rámutatott, ezt az elemzést alátámasztja különösen P. Jenard-nak a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról és a bírósági határozatok végrehajtásáról szóló, 1968. szeptember 27-i egyezményről (HL 1979. C 59., 1. o.) szóló jelentése.
- 34 Ez azt jelenti, hogy a tagállamok nem alkalmazhatnak az említett 7. cikk 2. pontjából következőkhöz képest eltérő joghatósági okokat. Ugyanakkor pontosítani kell, hogy a bíróság azon illetékességi területének behatárolása, amelyen e rendelkezés értelmében a kár bekövetkezésének helye található, főszabály szerint azon tagállam szervezeti hatáskörébe tartozik, amelyhez e bíróság tartozik.
- 35 Ily módon, amint azt az alapeljárás alperesei, a spanyol és a francia kormány, valamint a Bizottság hangsúlyozta, e rendelkezéssel nem ellentétes az, ha valamely tagállam úgy dönt, hogy egy meghatározott típusú jogvitatípust egyetlen bíróságra, ennél fogva a kár e tagállamon belüli bekövetkezésének helyétől függetlenül kizárólagos illetékességgel rendelkező bíróságra bíz.
- 36 A Bíróság ugyanis már kimondta, hogy az illetékességeknek egy szakosított bíróság javára történő koncentrációja igazolható a megfelelő igazságszolgáltatás érdekében (lásd ebben az értelemben: 2014. december 18-i Sanders és Huber ítélet, C-400/13 és C-408/13, EU:C:2014:2461, 44. pont).

- 37 Amint arra a főtanácsnok az indítványának 128. pontjában rámutatott, az 1215/2012 rendelet 7. cikkének 2. pontjával összefüggésben a versenyjogi rendelkezések megsértése miatt indított kártérítési keresetekre alkalmazandó szabályok technikai összetettsége szintén az illetékességek koncentrációja mellett szólhat.
- 38 Ilyen szakosított bíróság hiányában az EUMSZ 101. cikkel ellentétes, összehangolt megállapodások miatti kártérítési kereset elbírálására a tagállamokon belül illetékességgel rendelkező bíróság meghatározása érdekében a kár bekövetkezésének helye meghatározásának eleget kell tennie az 1215/2012 rendelet (15) és (16) preambulumbekzdésében felidézett, a joghatósági szabályokkal kapcsolatos, közelségre és kiszámíthatóságra, valamint megfelelő igazságszolgáltatásra irányuló célkitűzéseknek (lásd ebben az értelemben: 2019. július 29-i Tibor-Trans ítélet, C-451/18, EU:C:2019:635, 34. pont).
- 39 A Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy amikor olyan termék megvásárlásáról van szó, amely a gyártója általi manipuláció következtében csökkent értékű, a vevő által fizetett többletköltségeknek megfelelő kár megtérítése iránti kereset elbírálására illetékes bíróság a termék megszerzésének helye szerinti bíróság (lásd ebben az értelemben: 2020. július 9-i Verein für Konsumenteninformation ítélet, C-343/19, EU:C:2020:534, 37. és 40. pont).
- 40 Ezt a megoldást az alapügyben szereplőhöz hasonló összefüggésben is alkalmazni kell, függetlenül attól, hogy a szóban forgó termékeket az alperesektől közvetlenül vagy közvetve, a tulajdonjog azonnali átruházásával vagy lízingszerződés alapján vásárolták-e meg. Mindazonáltal pontosítani kell, hogy az említett megoldás azt feltételezi, hogy a károsult vevő kizárólag a szóban forgó, összehangolt megállapodásokkal érintett termékeket vásárolt meg egyetlen bíróság illetékességi területén. Ennek hiányában ugyanis nem azonosítható egyetlen bekövetkezési hely a károsult vevő tekintetében.
- 41 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 101. cikkel ellentétes megállapodások által okozott károk megtérítése iránti keresettel összefüggésben, amely kárt a mesterségesen megnövelt ár miatt fizetett többletköltség képezi, a Bíróság kimondta, hogy a kár bekövetkezésének helye csak a külön-külön vizsgált, állítólagosan károsult egyes felek vonatkozásában határozható meg, és az – főszabály szerint – ezek székhelyén található (lásd ebben az értelemben: 2015. május 21-i CDC Hydrogen Peroxide ítélet, C-352/13, EU:C:2015:335, 52. pont).
- 42 A több helyen megvalósított vásárlások esetén az illetékességnek a károsult vállalkozás székhelye szerinti bíróság számára történő biztosítása tiszteletben tartja a jelen ítélet 38. pontjában említett kiszámíthatóság követelményét, mivel az alperesek, akik a kartell tagjai, nem hagyhatják figyelmen kívül azt a körülményt, hogy a szóban forgó termékek vevői az összejátszásra irányuló magatartások által érintett piacon telepedtek le. Ráadásul a joghatóság e biztosítása megfelel a közelség célkitűzésének és a károsult vállalkozás székhelye rendelkezik egy esetleges eljárás hatékony megszervezéséhez szükséges valamennyi garanciával (lásd ebben az értelemben: 2015. május 21-i CDC Hydrogen Peroxide ítélet, C-352/13, EU:C:2015:335, 53. pont).
- 43 A fenti megfontolások összességére tekintettel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy az 1215/2012 rendelet 7. cikkének 2. pontját úgy kell értelmezni, hogy a termékek árazására és az áremelésekre vonatkozó összehangolt megállapodásokkal érintett piacon a kár bekövetkezésének helye alapján az EUMSZ 101. cikkel ellentétes megállapodások által okozott károk megtérítése iránti kereset elbírálására vagy az a bíróság rendelkezik joghatósággal és illetékességgel, amelynek illetékességi területén a vállalkozás, amely állítása szerint kárt

szenvedett, az említett megállapodásokkal érintett termékeket megvásárolta, vagy az e vállalkozás által több helyen megvalósított vásárlások esetén az a bíróság, amelynek illetékességi területén e vállalkozás székhelye található.

A költségekről

- 44 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 7. cikkének 2. pontját úgy kell értelmezni, hogy a termékek árazására és az áremelésekre vonatkozó összehangolt megállapodásokkal érintett piacon a kár bekövetkezésének helye alapján az EUMSZ 101. cikkel ellentétes megállapodások által okozott károk megtérítése iránti kereset elbírálására vagy az a bíróság rendelkezik joghatósággal és illetékességgel, amelynek illetékességi területén a vállalkozás, amely állítása szerint kárt szenvedett, az említett megállapodásokkal érintett termékeket megvásárolta, vagy az e vállalkozás által több helyen megvalósított vásárlások esetén az a bíróság, amelynek illetékességi területén e vállalkozás székhelye található.

Aláírások